

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/30819 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 augustus 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

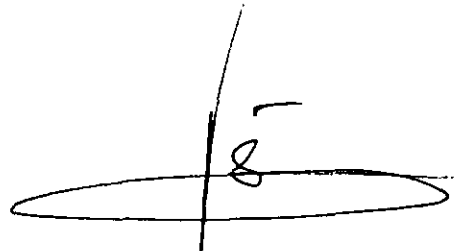
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 september 2007

53-558.

Verzonden: 13 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpost
Behandeld door M. Tinneveld
Telefoon 020-5596161
Fax 020-5596280
V-nummer / Zaak / Zaak - 05/04/2006
Datum 01/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Marcel Tinneveld, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Frans Guyana
Nationaliteit(en) : Franse
Geslacht : mannelijk

IND lokale:	
Doosnr.:	011-21-0062 (10)
Udad ontvangstdatum:	
Briefnr.:	
	02 AUG 2007
Registratie in naam mdw.:	INDIS datum: unit:
Import- naam mdw.:	controle datum: unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere allassen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 01/08/2007

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 2. Aug. 7:41

Tijd

: 11:45 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
M. Tinneveld

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 2. Aug. 7:41
24-08-2007 08:53 0

96%

P.003

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Productie

II

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/30819

V-nr.:

Inzake: geboren op van (gestelde) Franse
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam, eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C. de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 1 augustus 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 2 augustus 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Daarbij heeft eiser tevens verzocht om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 9 augustus 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. L. Weber, verschenen namens zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft in de eerste plaats aan het beroep ten grondslag gelegd dat verweerder niet heeft voldaan aan de op de hem rustende inspanningsverplichting gedurende eisers strafrechtelijke detentie. Eiser heeft in ieder geval sinds maart 2002 afwisselend strafrechtelijk en vreemdelingenrechtelijk gedetineerd gezeten. Eerst in mei van dit jaar heeft verweerder echter handelingen verricht ten behoeve van de uitzetting van eiser. Daarbij is van belang dat de expiratedatum van eisers strafdetentie al langer bekend was. Bovendien is verweerder ermee bekend dat met een uitzetting naar Suriname behoorlijk veel tijd gemoed is doordat verweerder reeds in 2002 een presentatietraject is opgestart bij de Surinaamse autoriteiten. Niet duidelijk is of dit traject tot op heden heeft voortgeduurd. Tevens is verweerder ermee bekend dat de Surinaamse autoriteiten wachtlijsten hanteren. Het voorgaande leidt voorts tot de conclusie dat geen zicht op uitzetting bestaat. Verweerder had ten slotte bij afweging van alle betrokken belangen af dienen te zien van oplegging van de onderhavige maatregel. Daartoe is met name de duur van zijn aansluitende detenties van belang.

AWB 07/30819

2

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de oplegging van de onderhavige maatregel tot bewaring rechtmatig is. Tijdens de strafrechtelijke detentie van eiser zijn voldoende voorbereidingshandelingen verricht. Op 23 mei 2007 heeft verweerder de voorgenomen uitzetting weer ter hand genomen. Daartoe heeft verweerder op 4 juni 2007 een aanvraag om verstrekking van een laissez-passer ingediend bij de Surinaamse autoriteiten. Verder is eiser op 3 augustus en 8 augustus 2007 gehoord. Daarbij wijst verweerder er op dat eiser zelf geen concrete activiteiten heeft ondernomen om zijn uitzetting bespoedigen. Zo had eiser contact op kunnen nemen met zijn familie dan wel concretere en bruikbare gegevens kunnen verstrekken. Verweerder is weliswaar op 22 februari 2007 op de hoogte geraakt van de expiratiedatum van eisers strafdetentie, maar heeft toen niet onmiddellijk voorbereidingshandelingen verricht, nu de richtdatum daarvoor de expiratiedatum is. Mochten eventuele handelingen van verweerder immers leiden tot de afgifte van een laissez-passer, dan zou dat betekenen dat hiervan geen gebruik kan worden gemaakt vanwege de strafdetentie. Het in 2002 opgestarte presentatietraject bij de Surinaamse autoriteiten is op 17 mei 2006 in verband met eisers strafrechtelijke detentie beëindigd. Verweerder meent voorts dat er, gezien het voorgaande, voldoende zicht op uitzetting bestaat. Ten slotte bestond er volgens verweerder geen grond om bij afweging van belangen af te zien van oplegging van de onderhavige maatregel, nu eiser ongewenst is verklaard en zware strafrechtelijke antecedenten heeft.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft en heeft evenmin bestreden dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

Ingeschil is in de eerste plaats de vraag of verweerder de uitzetting van eiser gedurende diens aan de onderhavige maatregel voorafgaande strafrechtelijke detentie met voldoende voortvarendheid heeft voorbereid. Uitgangspunt is immers dat zoveel mogelijk voorkomen wordt dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld moeten worden.

Aan eiser kan worden toegegeven dat hij bijzonder lang zowel strafrechtelijk als vreemdelingenrechtelijk gedetineerd heeft gezeten. De rechtbank volgt eiser evenwel niet in zijn stelling dat verweerder gedurende deze periode onvoldoende activiteiten heeft ontplooid ter voorbereiding van eisers uitzetting. Ter zitting is gebleken dat verweerder het bij de Surinaamse autoriteiten lopende presentatietraject op 17 mei 2006 heeft stopgezet wegens eisers langdurige strafdetentie. Ruim twee maanden voor de expiratiedatum van deze detentie heeft verweerder de voorgenomen uitzetting van eiser weer ter hand genomen en heeft verweerder - onder meer - (opnieuw) een laissez-passer-aanvraag ingediend bij de Surinaamse autoriteiten. De keuze om de uitzettingsactiviteiten eerst twee maanden voor de expiratiedatum van de strafrechtelijke detentie weer op te pakken heeft verweerder ter zitting toegelicht en is met name gegrond op efficiëntieoverwegingen. De rechtbank acht deze keuze, in het licht van de ter zitting gegeven toelichting, niet onbegrijpelijk en is dan ook van oordeel dat verweerder vooralsnog voldoende voortvarend heeft gehandeld.

Voorts kan in dit stadium niet worden gezegd dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat het eerdere presentatietraject bij Suriname, dat gedurende lange tijd heeft gelopen, al meer dan een jaar geleden is beëindigd. Tevens komt in dit verband gewicht toe aan de toezegging van eiser ter zitting volledige medewerking aan de uitzetting te verlenen.

De rechtbank acht thans evenmin grond aanwezig voor het oordeel dat op basis van de door eiser gestelde belangen van de oplegging van de onderhavige maatregel had moeten worden afgezien. Hoewel eiser bijzonder lang beroofd is geweest van zijn vrijheid, kan vooralsnog niet worden voorbijgegaan aan het feit dat eiser ongewenst is verklaard en dat aan eiser substantiële vrijheidsstraffen zijn opgelegd wegens ernstige vermogens- en geweldsdelicten.

AWB 07/30819

3

Niettegenstaande het voorgaande overweegt de rechtbank dat aan de lange duur van de aan de onderhavige maatregel voorafgaande vrijheidsberoving betekenis zal toekomen bij de beantwoording van de vraag hoe lang deze bewaring zal mogen duren, gelet op de inspanningen die in dat licht van verweerder mogen worden verwacht, het vereiste van zicht op uitzetting en de belangenafweging. Het staat eiser vrij deze vraag uitdrukkelijk voor te leggen door het instellen van een vervolgberoep tegen de onderhavige maatregel bij eventuele voortdoring van de bewaring.

Het vorenstaande leidt tot het oordeel dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

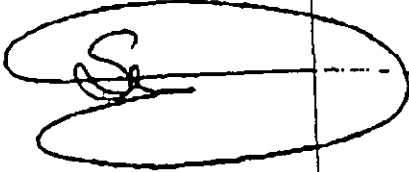
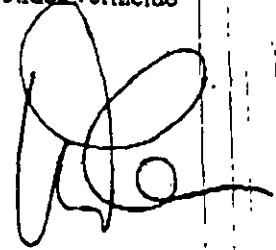
AWB 07/30819

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 13 augustus 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 13 AUG 2007

Conc.: SaS
Coll: ~~VER~~
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vorderingen waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:9 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Seth Paul Advocaten

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 16 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amsterdam, 16 augustus 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht, hierna te noemen appelland, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van de advocaat en procureur mr. L.M. Weber, die door appelland tot gemachtigde wordt gesteld en als zijn raadvrouw optreedt en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

het volgende,

- a. Appelland is op geboren en heeft de Franse nationaliteit.
- b. Bij uitspraak van 13 augustus 2007 (Awb 07/30819) is het beroep van appelland tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 1 augustus 2007 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appelland overgelegd als productie 1.

Appelland kan zich met de uitspraak van 13 augustus 2007 niet verenigen op de volgende gronden:

1. Appelland meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder de uitzetting van appelland tijdens diens strafrechtelijke detentie met voldoende voortvarendheid heeft voorbereid. De rechtbank acht de keuze van verweerder om de uitzettingsactiviteiten twee maanden voor de expiratedatum van de strafrechtelijke detentie van appelland weer op te pakken niet onbegrijpelijk en oordeelt dat verweerder voorsnog voldoende voortvarend heeft gehandeld. Appelland is van mening dat de rechtbank onvoldoende gewicht heeft toegekend aan de navolgende omstandigheden:
 - appelland is sedert maart 2002 tot op de dag van de inbewaringstelling (1 augustus 2007) onafgebroken in de macht van verweerder geweest, strafrechtelijk dan wel vreemdelingenrechtelijk;
 - de expiratedatum van de strafdetentie was reeds lange tijd bekend;
 - appelland is bij de Surinaamse autoriteiten in persoon gepresenteerd op 4 december 2002 en de aanvraag heeft doorgelopen tot -naar verweerder ter zitting heeft aangegeven- 17 mei 2006;
 - appelland bekend is bij de Surinaamse autoriteiten;
 - verweerder op de hoogte was en is van de omstandigheid dat aanvragen bij de Surinaamse autoriteiten vaak lange tijd in beslag nemen en dat er wachtlijsten zijn voor de presentaties aangezien de LP aanvragen in 2006 een tijd hebben stilgelegen;
 - verweerder op de hoogte is van het feit dat indien er een LP wordt afgegeven deze over het algemeen een maand geldig is. Mocht betrokkene nog strafrechtelijk vastzitten en de geldigheidsduur van de LP is verstreken, dan is het zeer eenvoudig een nieuwe LP te

Seth Paul Advocaten

verkrijgen aangezien deze reeds eerder is verstrekt. Appellant meent derhalve dat de rechtbank ten onrechte gewicht heeft toegekend aan deze stelling van verweerder.

Appellant moge u met betrekking tot het bovenstaande verwijzen naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 mei 2007, 200702475/1, LJN: BA7152, waarin wordt overwogen:

"2.1.3. Gelet op de duur van de strafrechtelijke detentie, alsmede de omstandigheid dat de vreemdeling reeds meermalen in vreemdelingrechtelijke bewaring heeft verbleven, kan dit enkele onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling in de laatste fase van de strafrechtelijke detentie niet worden aangemerkt als voldoende inspanning van de staatssecretaris om zoveel mogelijk te voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie wederom in vreemdelingrechtelijke bewaring moest worden gesteld. De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat de staatssecretaris de inspanningsverplichting, vermeld in voormelde paragraaf van de Vc 2000, onvoldoende is nagekomen."

Appellant moge u voorts verwijzen naar een uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 5 december 2006, Awb 06/57758, MigratieWeb ve06001739, waarin wordt overwogen:

"Met betrekking tot de voortvarendheid, overweegt de rechtbank als volgt. Tijdens eisers strafrechtelijke detentie is op 9 oktober 2006 een Lp-aanvraag ingevuld, die, tezamen met het verlopen paspoort van eiser, op 10 oktober 2006 bij de UFT is aangekomen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee in beginsel voldaan aan de op hem rustende inspanningsverplichting om zo veel mogelijk te voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingrechtelijke bewaring moet worden gesteld."

De rechtbank stelt vervolgens vast dat de Lp-aanvraag, zoals verweerder ter zitting heeft meegedeeld, thans, te weten 12-dagen na eisers inbewaringstelling, nog steeds bij een medewerker van de UFT ligt voor dossierstudie. Verweerder handelt hiermee onvoldoende voortvarend aan de voorbereiding van de uitzetting van eiser. De volledige Lp-aanvraag, inclusief het verlopen paspoort van eiser, lag op het moment van eisers inbewaringstelling reeds zes weken bij de UFT gereed om te worden doorgezonden naar de Surinaamse autoriteiten. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd meegedeeld dat de aanvraag sinds 10 oktober 2006 compleet was en dat eiser geen nadere informatie hoefde te verstrekken. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de Lp-aanvraag uiterlijk binnen een week na eisers inbewaringstelling had moeten doorturen naar de Surinaamse autoriteiten. Nu dit niet is geschied handelt verweerder onvoldoende voortvarend."

Gelet op de omstandigheden dat de identiteit van eiser vaststaat en dat eiser niet ongewenst is verklaard, en verweerder, nu de Lp-aanvraag een dusdanig lange periode klaarlag bij de UFT zonder dat hij is doorgezonden naar de Surinaamse autoriteiten, kennelijk niet zeer veel waarde hecht aan de spoedige verwijdering van eiser uit Nederland, prevaleert het belang van eiser bij zijn persoonlijke vrijheid boven het belang van verweerder bij voortduring van de maatregel.

Uit het voorgaande volgt dat de bewaring met ingang van 1 december 2006 onrechtmatig wordt geacht."

Seth Paul Advocaten

Ook moge appellant u verwijzen naar een uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 13 april 2007, Awb 07/14036, LJN BA4271, waarin wordt overwogen:

"Op grond van het bepaalde in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 rust er op verweerder een inspanningsverplichting om te voorkomen dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Overeenkomstig de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 maart 2003 (JV 2003/179) dient beoordeeld te worden of verweerder aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan en zo dit niet het geval is of deze schending de bewaring onrechtmatig maakt.

Niet in geschil is dat eiser een lange vrijheidsstraf heeft ondergaan en dat de expiratedatum aan verweerder bekend was. De rechtbank stelt vast dat uit het dossier niet blijkt dat verweerder gedurende eisers strafrechtelijke detentie handelingen ter voorbereiding van zijn uitzetting heeft verricht. Ter zitting heeft verweerder echter medegedeeld dat eiser op 1 februari 2007 is gelicht voor een identiteitsgehoor en dat ter gelegenheid daarvan een nationaliteitsverklaring en een lp-aanvraag zijn ingevuld. Hieruit volgt dat verweerder pas vanaf 1 februari 2007, derhalve ongeveer twee maanden voor afloop van eisers vrijheidsstraf, een aanvang heeft gemaakt met zijn inspanningsverplichting. Gezien de problemen die zich bij de vaststelling van eisers identiteit en nationaliteit in het verleden hebben voorgedaan, lag het voor de hand dat een termijn van twee maanden te kort zou zijn om een lp ten behoeve van zijn uitzetting te verkrijgen. Verweerder is derhalve tekort geschoten in zijn inspanningsverplichting om te voorkomen dat eiser na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring gesteld zou worden."

Het feit dat appellant zich nog immer in vreemdelingenbewaring bevindt (na vijf jaar en vijf maanden detentie) is voldoende bewijs dat verweerder de uitzetting van appellant niet met voldoende voortvarendheid ter hand heeft genomen.

2. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat een reëel zicht op uitzetting niet ontbreekt. Het LP onderzoek heeft van 4 december 2002 (waarschijnlijk al langer aangezien appellant op 4 december 2002 in persoon is gepresenteerd en normaliter enige tijd daarvoor de LPaanvraag reeds is ingediend) tot 17 mei 2006 gelopen, dat is een periode van drie jaar en vijf maanden. Vervolgens is het LP traject op 4 juni 2007 weer heropgestart. De aanvraag is derhalve drie jaar en zeven maanden gaande zonder dat dit heeft geleid tot de afgifte van een LP. Appellant is van mening dat er na een dergelijke lange periode geen zicht meer is op uitzetting, temeer niet daar er geen nieuwe feiten of omstandigheden bekend zijn die nu wel tot de spoedige afgifte van een LP zullen leiden.
3. Tot slot meent appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er geen gronden aanwezig zijn voor het oordeel dat op basis van de door appellant gestelde belangen van de oplegging van de maatregel had moeten worden afgezien. Appellant heeft in totaal vijf jaar en vijf maanden in detentie verbleven, strafrechtelijk en vreemdelingenrechtelijk. Het hierna volgende overzicht moge dit duidelijk maken:

- strafrechtelijk	10 maart 2002 tot 9 maart 2004
- vreemdelingen	9 maart 2004 tot 24 maart 2004
- strafrechtelijk	24 maart 2004 tot 1 augustus 2007
- vreemdelingen	1 augustus 2007 tot heden

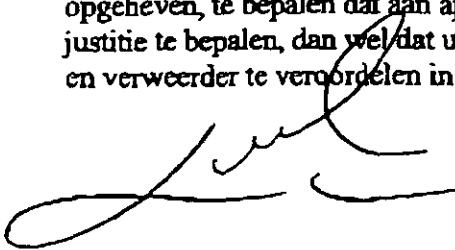
Seth Paul Advocaten

Appellant is derhalve onafgebroken in de macht van verweerder geweest zoals bedoeld in meerdere uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (o.m. 26 oktober 2004, ABRvS 200406998/1, JV 2004/480 en 14 maart 2005, ABRvS 200501418/1, Migratiweb ve05000576). Bij de belangenafweging ter bepaling van de duur van de bewaring dienen ook de onmiddellijk aan de inbewaringstelling voorafgaande periode van aansluitende vreemdelingenrechtelijke en strafrechtelijke detentie van eiser te worden betrokken. Eiser verwijst u naar dienaangaande overwegingen in laatstgenoemde uitspraak:

"2.2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 oktober 2004 in zaak no. 200406998/1; JV 2004/480), is inbewaringstelling in strijd met artikel 59 van de Vw 2000, indien zicht op uitzetting ontbreekt, omdat bewaring krachtens die bepaling gericht moet zijn op uitzetting van de desbetreffende vreemdeling. Derhalve dienen de tot uitzetting bevoegde autoriteiten in geval van bewaring maatregelen te nemen om die uitzetting zo spoedig mogelijk te bewerkstelligen. De in onderdeel A5/5.3.5 van de Vc 2000 vermelde termijn van zes maanden berust kennelijk op het uitgangspunt dat, indien de bewaring, ondanks het op uitzetting gericht handelen van de daartoe bevoegde autoriteiten, zes maanden heeft geduurd, de kans op uitzetting zodanig is afgenomen, dat het algemeen belang om de vreemdeling ter fine daarvan nog langer in bewaring te houden in beginsel niet meer opweegt tegen het belang van de desbetreffende vreemdeling bij opheffing van de bewaring. Bij de beoordeling moet ook de onmiddellijk aan de inbewaringstelling voorafgaande periode van aansluitende vreemdelingenrechtelijke en strafrechtelijke detentie van de desbetreffende vreemdeling worden betrokken."

In deze zaak is van een bovengenoemd en ononderbroken detentietraject sprake vanaf 10 maart 2002, zodat de bewaring geacht moet worden vijf jaar en vijf maanden te duren. Gezien de lange duur van het detentietraject meent appellant dat de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 13 augustus 2007 te vernietigen, te bepalen dat de aan appellant krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.

gemachtigde